

УДК 378.148

DOI 10.31654/2663-4902-2019-PP-2-113-119

Гребенюк Л. В.

молодший науковий співробітник Військового інституту Київського національного університету імені Тараса Шевченка

ПЕДАГОГІЧНІ ПРИНЦИПИ ФОРМУВАННЯ ГОТОВНОСТІ МАЙБУТНІХ ОФІЦЕРІВ ЗБРОЙНИХ СИЛ УКРАЇНИ ДО ПРОФЕСІЙНОЇ ВЗАЄМОДІЇ В МІЖНАРОДНИХ ОПЕРАЦІЯХ З ПІДТРИМАННЯ МИРУ І БЕЗПЕКИ

У статті висвітлюються педагогічні принципи щодо формування готовності до професійної взаємодії майбутніх офіцерів ЗСУ під час участі у міжнародних операціях з підтримання миру і безпеки.

У сучасній дидактиці військової освіти для іншомовної підготовки ми вважаємо актуальним використання таких загальнодидактичних принципів навчання, як: принцип науковості змісту і методів навчального процесу; принцип систематичності й послідовності навчання; принцип доступності навчання; принцип свідомого засвоєння знань; принцип активності і самостійності; принцип наочності, єдності конкретного й абстрактного; принцип ґрунтовності; принцип зв'язку навчання з життям та практикою розбудови демократичного суспільства; принцип раціонального поєднання колективних та індивідуальних форм і способів навчальної роботи.

Для більш успішного й ефективного формування готовності майбутніх офіцерів ЗСУ до професійної взаємодії у міжнародних операціях були визначені специфічні процесуальні принципи, які відображають сутність іншомовного спілкування військовослужбовця під час участі у міжнародних операціях у сучасних умовах розвитку військової техніки й озброєння, сучасних умовах ведення бою. До таких принципів належать: принцип спеціалізованості (адресності); принцип різнонаправленої ритмічної підготовки; принцип суворої регламентації та часового лімітування професійних дій; принцип додаткового психологічного навантаження на основі основної психофізіологічної напруги; принцип диференціації та оптимізації освітнього процесу.

Було встановлено, що колективізм та індивідуальний підхід у навчанні – це основа формування готовності майбутніх офіцерів ЗСУ до професійної взаємодії у міжнародних операціях з підтримання миру і безпеки у процесі професійної підготовки у вищих військових навчальних закладах.

Ключові слова: принципи, готовність, професійна взаємодія, іншомовне спілкування, міжнародні операції з підтримання миру і безпеки.

Постановка проблеми. Навчання як цілеспрямований, системний і послідовний процес підпорядковується певній системі принципів, дотримання яких забезпечує його ефективність. Для формування у офіцера необхідних знань, навичок та вмінь з іншомовного спеціального спілкування необхідно розробити зміст, форми та методи формування готовності майбутніх офіцерів ЗСУ до професійної взаємодії у міжнародних операціях з підтримання миру і безпеки. Важливого значення при цьому набувають принципи навчання з іноземної (іншомовної) підготовки у курсантів вищих військових навчальних закладів. Принцип навчання, відображаючи якийсь один істотний аспект процесу навчання, є основою для формулювання правил навчання, які залежать від принципу навчання, конкретизують його, підпорядковуються йому і сприяють його реалізації. Вони функціонують як практичні вказівки, якими користуються в конкретній навчальній ситуації.

Метою статті є висвітлити педагогічні принципи для формування готовності військовослужбовців ЗСУ до професійної взаємодії у міжнародних операціях.

Аналіз попередніх досліджень і публікацій. А. Дістервег, прагнучи розкрити дидактичні принципи і правила якомога конкретніше, розглядав їх як вимоги до змісту

навчання, до викладача та учнів [2]. Цінними теоретичними положеннями, що збагатили систему принципів навчання та їх трактування, багата педагогічна спадщина К. Ушинського [13]. Особистісно-діяльнісний і управлінський підходи були покладені в основу системи принципів, запропонованої Ю. Бабанським [1], В. Загвязинським [3], М. Скаткіним [12] та іншими. Я. Коменський опирає свою систему принципів навчання та виховання на вікові, психологічні та природні особливості тих, хто навчається [4].

Виклад основного матеріалу. Відповідно до етапів формування та здійснення циклу педагогічного управління пізнавальною і практичною діяльністю студентів і, враховуючи спрямованість всіх принципів у сучасній дидактиці на формування особистості, у військовій освіті для іншомовної підготовки ми вважаємо актуальними використання таких **загальнодидактичних принципів** навчання: 1) принцип науковості змісту і методів навчального процесу; 2) принцип систематичності й послідовності навчання; 3) принцип доступності навчання; принцип свідомого засвоєння знань; 4) принцип активності і самостійності; 5) принцип наочності; принцип єдності конкретного й абстрактного; 6) принцип ґрунтовності; принцип зв'язку навчання з життям з практикою розбудови демократичного суспільства; 7) принцип раціонального поєднання колективних та індивідуальних форм і способів навчальної роботи.

Принцип науковості змісту і методів навчального процесу в іншомовній підготовці і ЗСУ відображає взаємозв'язок з сучасними науковими знаннями і сучасною практикою проведення військових операцій з підтримання миру і безпеки. В. Онищук, Л. Петько зазначають, що принцип науковості полягає не лише у змісті навчання, а й у формуванні цікавості до здобування знань, вивченні методів наукового мислення та наукового дослідження [5; 7]. І. Підласий зазначає, що реалізація цих методів базується на основі передового педагогічного досвіду, новітніх досягнень [10].

Принцип науковості змісту і методів навчального процесу при формуванні готовності майбутніх офіцерів ЗСУ до професійної взаємодії у міжнародних операціях з підтримання миру і безпеки передбачає обов'язкове врахування необхідності систематично інформувати курсантів про нові досягнення в науці мовлення, лінгвістиці, культурі; пов'язувати нові досягнення з формуванням у курсантів загальної системи знань. Варто використовувати найновішу наукову термінологію, не користуватися застарілою, бути ознайомленим з найновішими досягненнями зі свого предмету, розкривати генезис наукового знання, ембріологію істини, послідовно реалізувати вимоги історизму в навчанні [8; 16].

Принцип систематичності й послідовності навчання зумовлений логікою науки й особливостями пізнавальної діяльності, які залежать від вікових закономірностей розвитку курсантів. Передбачає системність у роботі викладача (постійну роботу над собою, опору на пройдене при вивченні нового матеріалу, розгляд нового матеріалу частинами, фіксування уваги курсантів на вузлових питаннях, продумування системи занять, здійснення внутрішньо предметних і міжпредметних зв'язків), а також системність у роботі курсантів (систематичне виконання домашніх завдань, контроль над самостійною роботою, уважність на заняттях, порядок у самопідготовці відповідно до розпорядку військової організації, час виконання завдань).

Принцип доступності навчання. Передумовами успішного, ефективного навчання є відповідність його змісту, форм і методів віковим особливостям, розумовим можливостям курсантів. Як стверджував К. Ушинський, тільки система дає цілковиту владу над знаннями [13]. Сутність доступності полягає в тому, що курсанти повинні сприймати і розуміти матеріал, який пояснює викладач. Доступно організувати навчання означає звертатися до найвищої межі можливостей курсантів з метою постійного підвищення їх можливостей. Цю межу не можна переступати, оскільки чимало у змісті навчання стане незрозумілим.

Принцип свідомого засвоєння знань. Основою цього принципу слугують встановлені наукою закономірні положення: істинною сутністю людської освіченості є глибокі й самостійно осмислені знання, набуті шляхом інтенсивного напруження власної розумової діяльності; свідоме засвоєння знань курсантами залежить від низки умов і факторів: мотивів навчання, рівня і характеру пізнавальної активності курсантів, організації навчально-виховного процесу й управління пізнавальною діяльністю курсантів, використовуваних викладачем методів і засобів навчання та ін.; власна

пізнавальна активність військовослужбовця є важливим фактором навчання і виявляє вирішальний вплив на темп, глибину і міцність оволодіння навчальним матеріалом.

Отже, свідоме навчання у військовому навчальному закладі – це не тільки система правильних, логічних операцій, що сприяють засвоєнню знань, а й позитивне, серйозне й відповідальне ставлення курсантів до навчання, розуміння життєвого значення знань для суспільства і людини.

Принцип активності й самостійності. Встановлено: чим активнішою і більш самостійною є діяльність курсанта, тим вищою є якість засвоєння знань. Активність курсанта може бути внутрішньою, коли, зрозумівши суть визначеної проблеми, курсант свідомо й наполегливо шукає шляхи її вирішення; а є й зовнішня, метушливо-показна, коли він механічно виконує вказівки викладача. Як підкреслював А. Хуторський [14], справжня і навіть здорова активність вихованців у процесі навчання вимагає активності викладача. Пасивний, байдужий викладач не зможе організувати справжньої активної роботи студентів – це буде хаос і анархія, а не активність.

Принцип наочності, єдності конкретного й абстрактного один з найдавніших і найважливіших принципів дидактики, який означає, що ефективність навчання залежить від цілеспрямованого залучення органів чуття до сприймання і переробки навчального матеріалу. Це "золоте правило дидактики" сформулював ще Я. Коменський: "Що тільки не можна представляти для сприйняття почуттями, а саме: видиме – для сприйняття зором; чутне – слухом, запахи – нюхом; що можна скуштувати – смаком, доступне дотику – шляхом дотику. Якщо будь-які предмети відразу можна сприймати кількома відчуттями, нехай вони відразу охоплюються декількома почуттями" [4].

Разом з тим використання наочності в навчанні має свої межі. Тому навчання, яке обмежується лише наочністю, не може забезпечити високого рівня інтелекту.

Принцип ґрунтовності вимагає, щоб знання міцно запам'ятовувалися курсантами, стали б частиною їх свідомості, основою звичок поведінки. Ґрунтовні знання – це знання глибоко усвідомлені, систематичні, чіткі, тісно пов'язані з практикою, міцно закріплені в пам'яті. Істотними ознаками ґрунтовності знань є їх точність, аргументованість і відповідна для кожного ступеня освіти повнота.

Принцип зв'язку навчання з життям, з практикою розбудови демократичного суспільства вимагає, щоб процес навчання стимулював курсантів використовувати отримані знання на практиці, аналізувати і перетворювати навколишню дійсність, виробляти власні погляди [3; 6; 17]. Основою цього принципу є центральне положення класичної філософії і сучасної гносеології, відповідно до якого точка зору життя, практики – перша і основна точка зору пізнання.

Принцип раціонального поєднання колективних та індивідуальних форм і способів навчальної роботи означає, що викладач може і повинен використовувати найрізноманітніші форми організації навчання: практичне заняття, екскурсія, практикуми, а також різноманітні способи взаємодії курсантів у навчальному процесі: індивідуальну роботу, роботу в постійних і змінних парах, у малих і великих групах та ін.

Проте для більш успішного й ефективного формування готовності майбутніх офіцерів ЗСУ до професійної взаємодії у міжнародних операціях з підтримання миру і безпеки використовуються **специфічні процесуальні принципи**, які відображають сутність іншомовного спілкування військовослужбовця під час участі в операціях у міжнародних об'єднаних військових формуваннях у сучасних умовах розвитку військової техніки й озброєння та умов ведення бою і лежать в основі формування професійної надійності.

До таких принципів належать: принцип спеціалізованості (адресності); принцип різнонаправленої ритмічної підготовки; принцип суворої регламентації та часового лімітування професійних дій; принцип додаткового психологічного навантаження на основі основної психофізіологічної напруги, принцип диференціації та оптимізації освітнього процесу.

Принцип спеціалізованості (адресності) знаходиться в діалектичній єдності з принципами домінантно-мотиваційної установки та просторово-часової інтеграції засобів професійної іншомовної підготовки військовослужбовців (курсантів) у сучасних військово-політичних реаліях. Він задає інтенсивність окремих засобів

професійної підготовки, а також інтенсивність освітнього процесу військового навчального закладу в цілому.

Принцип різнонаправленої ритмічної підготовки передбачає ритмічне чергування навантажень різного характеру, загальний обсяг навантажень (завантаженості), яка ритмічно змінюється, професійне удосконалення з визначеною закономірністю у співвідношенні організації домінантно-мотиваційної установки. Цей принцип має тісний зв'язок з професійною спрямованістю педагогічного процесу професійної підготовки.

Принцип суворої регламентації та часового лімітування публічних професійних дій. Для розуміння значення цього принципу для формування готовності майбутніх офіцерів до професійної взаємодії у міжнародних операціях з підтримання миру і безпеки в процесі професійної іншомовної підготовки у ВВЗО курсантів ми готуємо за власною методикою інноваційних технологій, де за рахунок упровадження рольового навчання, "мозкового штурму" [15] та при аналогічних витратах часу порівняно з традиційною іншомовною методикою підготовки курсанта ми практично його підготуємо до вільного іншомовного спілкування з іноземними колегами при виконанні сумісних бойових завдань у системі міжнародних військових формувань.

Принцип додаткового психологічного навантаження на основі основної психофізіологічної напруги. Здатність до саморозвитку, самоосвіти та професійного самовдосконалення і готовність до застосування здобутих знань, сформованих навичок, умінь, інших професійно важливих якостей і ціннісних орієнтацій з іншомовної підготовки в ході освітнього процесу та на посаді призначення після завершення навчання у ВВЗО, ВНП ЗВО в мирний і воєнний час відповідно до стандартів вищої освіти. Цей принцип передбачає використання у навчанні іншомовної підготовки майбутніх офіцерів ЗСУ, ситуативних завдань як з вітчизняної, так і закордонної практики іншомовного спілкування військовослужбовців у системі об'єднаних міжнародних сил з підтримки миру і безпеки, здійснення аналізу позитивних та негативних сторін, можливості розібратися у практичній ситуації поведінки офіцера, пов'язаної з виконанням своїх професійних соціально значущих обов'язків у міжнародному військовому миротворчому контингенті.

Принцип диференціації та оптимізації освітнього процесу передбачає: дозування навчального матеріалу для курсантів ВВНЗ з урахуванням їхнього загального розвитку, намаганням кожного курсанта розвивати свої здібності на основі відповідних умов у процесі самостійної роботи відповідно до виділеного кредиту часу на самостійну роботу за навчальною програмою [9; 16]; оптимізацію та заохочення до самостійної ефективної роботи курсантів у процесі самопідготовки в позаурочний час; організацію раціонального використання часу в процесі самопідготовки, охоплення системно і максимально потрібного теоретичного матеріалу в поєднанні з практичними прикладами дослідження й аналізом позитивної практики інших фахівців військової галузі.

Висновки. Отже, усі дидактичні принципи як загальні, так і специфічні, взаємопов'язані, зумовлюють і доповнюють один одного. При організації освітнього процесу викладач у ВВЗО повинен керуватися всіма принципами навчання. У цьому йому допомагають правила навчання, його професійний досвід і кваліфікаційний науковий рівень. Вони розкривають і конкретизують різні аспекти принципів навчання, формуються у категоричній формі: "Не допускай нудьги на заняттях!", "Навчай так, щоб курсанти усвідомлювали необхідність знань для життя!", "У процесі навчання став запитання так, щоб викликати активне мислення курсантів!", "Навчай енергійно!" та ін.

Колективізм та індивідуальний підхід у навчанні розглядається основою формування гойності майбутніх офіцерів ЗСУ до професійної взаємодії у міжнародних операціях з підтримання миру і безпеки у процесі професійної підготовки у ВВНЗ. Адже військова діяльність за своїм характером колективна. Колективізм військовослужбовців – це єдність волі, дій і відповідальності. Основою його розвитку є організація колективних дій на заняттях із бойової підготовки та у процесі всієї служби. Для того, щоб одночасно врахувати колективізм та індивідуалізм курсантів, ми маємо застосовувати інтерактивні форми навчання, а саме: ділові та рольові ігри, дидактичні ігри та бесіди, мозковий штурм, що сприяє максимальному наближенню освітнього процесу до реальної професійної діяльності військового.

Література

1. Бабанский Ю. К. Оптимизация процесса обучения. Москва: Педагогика, 1977. 257 с.
2. Дистервег А. Избранные педагогические сочинения. Москва: Учпедгиз, 1956. 378 с.
3. Загвязинский В., Атаханов Р. Методология и методы психолого-педагогического исследования: уч. пос. для студентов высших пед. уч. заведений. 2-е изд., стереотип. Москва: Изд. центр "Академия", 2005. 208 с.
4. Коменский Я. А. Мир чувственных вещей в картинках. 2-е изд. Москва: Учпедгиз, 1957. 351 с.
5. Онищук В. А. Дидактика современной школы. Москва: Просвещение, 1987. 194 с.
6. Петько Л. В. Виховний потенціал методу ситуаційного аналізу ("Case study" method) у формуванні професійно орієнтованого іншомовного навчального середовища в умовах університету. *Науковий часопис НПУ імені М. П. Драгоманова. Серія 17 "Теорія і практика навчання та виховання"*: зб. наук. пр. / за ред. академіка В. І. Бондаря. Київ: Вид-во НПУ імені М. П. Драгоманова, 2015. Вип. 27. С. 133–140.
7. Петько Л. В. Єдність навчання і виховання у формуванні професійно орієнтованого іншомовного навчального середовища в умовах університету: монографія. Київ: Талком, 2017. 337 с.
8. Петько Л. В. Месседжі Д.Трампа, висловлені пісню "I Will Always Love You", на інавгураційному балі Збройних сил США: тлумачення зі студентами. *Педагогічний альманах*: зб. наук. пр. / редкол. В.В.Кузьменко та ін. Херсон: КВНЗ "Херсонська академія неперервної освіти", 2017. Вип. 35. С. 173–179.
9. Петько Л. В. Професійно орієнтовані технології навчання ІМ як засіб формування професійно орієнтованого іншомовного навчального середовища в умовах університету. *Міжнародний науковий форум: соціологія, психологія, педагогіка, менеджмент*: зб. наук. праць / ред. М. Б. Євтух. Київ: ТОВ "НВП "Інтерсервіс", 2015. Вип. 18. С. 179–188.
10. Подласый И. П. Педагогика. Новый курс. Москва: Изд-во Владос, 1999. Кн. 1. 576 с.
11. Рижиков В. С. Мета і принципи змісту освітнього процесу підготовки військового в сучасних умовах реформування Збройних сил України. *Науковий вісник інноваційних технологій*. 2018. № 2. С. 36–40.
12. Скаткин М. Н. Дидактика средней школы. Некоторые проблемы современной дидактики. 2-е изд., перераб. и доп. Москва: Просвещение, 1982. 324 с.
13. Ушинский К. Д. Собрание сочинений: в 11 т. Москва: Академия педагогических наук, 1952.
14. Хуторской А. В. Современная дидактика: уч. для вузов. Санкт-Петербург: Питер, 2001. 544 с.
15. Peťko L. V. Brainstorming and the formation of professionally oriented foreign language teaching environment in the conditions of university (for the specialties 023 "Fine Arts" and 022 "Design"). *Economics, management, law: challenges and prospects: Collection of scientific articles. Psychology. Pedagogy and Education*. Discovery Publishing House Pvt. Ltd., New Delhi, India. 2016. P. 214–217
16. Ryzhykov V. Method of organizing lessons in the armies in the way of modern world military educational practice. *Problems of the development of modern science: theory and practice: Collection of scientific articles*. EDEX, Madrid, España, 2018. P. 218–228.
17. Ryzhykov V. A Technology of Development of the Lawyer's Psychogram and its Meaningful and Practical Component. *Journal of Advanced Research in Law and Economics*. Vol. VII. Issue 1(15) Spring, 2016. P. 100–108.
DOI: <http://dx.doi.org/10.14505/jarleSci> Verse Scopus

References

1. Babanskyi, Yu. K. (1977). *Optymyzatsiya protsessu obuchenyia* [Optimization of the learning process]. Moskva: Pedahohyka [in Russian].
2. Dysterveh, A. (1956). *Yzbrannye pedahohycheskye sochynenyia* [Selected pedagogical works]. Moskva: Uchpedhyz [in Russian].
3. Zahviazytskyi, V., & Atakhanov, R. (2005). *Metodolohyia y metody psykhologo-pedahohycheskoho yssledovanyia* [Methodology and methods of psychological and pedagogical research]. (2 ed.). Moskva: Yzd. tsentr "Akademyia" [in Russian].

4. Komenskiy, Ya. A. (1957). *Myr chuvstvennykh veshchei v kartynkakh* [The world of sensual things in pictures]. (2 ed.). Moskva: Uchpedhyz [in Russian].
5. Onyshchuk, V. A. (1987). *Dydaktyka srovennoi shkoly* [Didactics of the modern school]. Moskva: Prosveshchenye [in Russian].
6. Petko, L. V. (2015). Vykhovnyi potentsial metodu sytuatsiinoho analizu ("Case study" method) u formuvanni profesiino oriantovanoho inshomovnoho navchalnoho seredovyscha v umovakh universytetu [The viral potential of the case study method in the form of a professionally orchestrated primary medium in the mind of the university]. *Naukovyi chasopys NPU imeni M. P. Drahomanova. Serii 17 "Teoriia i praktyka navchannia ta vykhovannia" – Scientific journal of MP Dragomanov NPU. Series 17 "Theory and Practice of Learning and Education"*. V. I. Bondaria (Ed.). Kyiv: Vyd-vo NPU imeni M. P. Drahomanova. (27). 133–140 [in Ukrainian].
7. Petko, L. V. (2017). *Yednist navchannia i vykhovannia u formuvanni profesiino oriantovanoho inshomovnoho navchalnoho seredovyscha v umovakh universytetu* [The unity of education and upbringing in the formation of a professionally oriented foreign language learning environment at university]. Kyiv: Talkom [in Ukrainian].
8. Petko, L. V. (2017). Mescedzhi D.Trampa, vysloveni pisneiu "I Will Always Love You", na inavhuratsiinomu bali Zbroinykh syl SShA: tлумachennia zi studentamy [D. Trump's Place by I Will Always Love You at the inaugural Ball of the US Armed Forces: Explaining with Students]. *Pedahohichniy almanakh – Pedagogical almanac*. V. V. Kuzmenko (Ed.). Kherson: KVNZ "Khersonska akademiia neperervnoi osvity". (35). 173–179 [in Ukrainian].
9. Petko, L. V. (2015). Profesiino oriantovani tekhnologii navchannia IM yak zasib formuvannia profesiino oriantovanoho inshomovnoho navchalnoho seredovyscha v umovakh universytetu [Professionally Oriented Learning Technologies as a Means of Forming a Professional Oriented Foreign Language Learning Environment at University]. *Mizhnarodnyi naukovyi forum: sotsiologhiia, psykholohiia, pedahohika, menedzhment – International scientific forum: sociology, psychology, pedagogy, management*. M. B. Yevtukh (Ed.). Kyiv: TOV "NVP "Interservis". (18). 179–188 [in Ukrainian].
10. Podlasyi, Y. P. (1999). *Pedahohyka. Novyi kurs* [Pedagogy. New course]. Moskva: Yzd-vo Vlados. (Kn. 1) [in Russian].
11. Ryzhykov, V. S. (2018). Meta i pryntsypy zmistu osvitnoho protsesu pidhotovky viiskovoho v suchasnykh umovakh reformuvannia Zbroinykh syl Ukrainy [Purpose and principles of the content of the educational process of military training in the current conditions of reforming the Armed Forces of Ukraine]. *Naukovyi visnyk innovatsiinykh tekhnologii – Scientific Bulletin of Innovative Technologies*. 2, 36–40 [in Ukrainian].
12. Skatkyn, M. N. (1982). *Dydaktyka srednei shkoly. Nekotorye problemy srovennoi dydaktyky* [Didactics of high school. Some problems of modern didactics]. (2 ed.). Moskva: Prosveshchenye [in Russian].
13. Ushynskiy, K. D. (1952). *Sobranie sochynenyi* [Collection of works]. Moskva: Akademiya pedahohicheskyykh nauk. (Vols. 1–11) [in Russian].
14. Khutorskoi, A. V. (2001). *Srovennaia dydaktyka* [Modern didactics]. Sankt-Peterburh: Pyter [in Russian].
15. Petko, L. V. (2016). Brainstorming and the formation of professionally oriented foreign language teaching environment in the conditions of university (for the specialties 023 "Fine Arts" and 022 "Design"). Economics, management, law: challenges and prospects: Collection of scientific articles. *Psychology. Pedagogy and Education. Discovery Publishing House Pvt. Ltd.*, New Delhi, India [in English].
16. Ryzhykov, V. (2018). Method of organizing lessons in the armies in the way of modern world military educational practice. *Problems of the development of modern science: theory and practice: Collection of scientific articles*. EDEX, Madrid, España [in English].
17. Ryzhykov, V. (2016). A Technology of Development of the Lawyers Psychogram and its Meaningful and Practical Component. *Journal of Advanced Research in Law and Economics*. (Vols. I–VII; Vol. VII, 1(15) Spring, 100–108). DOI: <http://dx.doi.org/10.14505/jarLeSciVerseScopus> [in English].

Гребенюк Л. В.

младший научный сотрудник Военного института Киевского национального университета имени Тараса Шевченко

Педагогические принципы формирования готовности будущих офицеров Вооруженных сил Украины к профессиональному взаимодействию в международных операциях по поддержанию мира и безопасности

Для более успешного и эффективного формирования готовности будущих офицеров ВСУ к профессиональному взаимодействию в международных операциях в статье были определены общие и специфические процессуальные принципы, которые отражают сущность иноязычного общения военнослужащего во время участия в международных операциях, современных условиях развития военной техники и вооружения, современных условиях ведения боя.

Ключевые слова: принципы, готовность, профессиональное взаимодействие, иноязычное общение, международные операции по поддержанию мира и безопасности.

Hrebenuk L. V.

Military Institute of Taras Shevchenko National University of Kyiv
Researcher

Pedagogical principles of forming the readiness among future officers of the armed forces of Ukraine to engage in professional cooperation in international peacekeeping and security operations

The article deals with pedagogical principles for readiness formation as to professional interaction of the AFU future officers while participation in peace and security operations.

Today's didactics of military education considers applying of the following general educational principles for foreign language training: the principle of scientific content and methods of educational process; the principle of systematic and consistent learning process; the principle of educational availability; the principle of conscious learning; the principle of activity and learning independence; the principle of visibility, unity of concrete and abstract; the principle of readiness; the principle of education's connection with life and practice of building democratic society, the principle of both collective and individual forms of teaching methods.

For more successful and effective readiness formation among future officers for professional interaction in international peace and security operations were determined specific principles that reflect the essence of foreign language communication of military personnel under conditions of materiel development. These principles include: the principle of specialization (targeting); the principle of multi-directional rhythmic training; principle of strict regulation and time limitation of professional actions; the principle of additional psychological stress based on the main psychophysiological stress, the principle of differentiation and optimization of educational process.

It has been established that collectivism and an individual approach to learning are the basis for establishing readiness among AFU future officers to engage in professional international cooperation in maintaining peace and security in the process of professional training in higher military educational institutions.

Key words: principles, readiness, professional interaction, foreign communication, peacekeeping and security operations.